

• Psalms •

Hoc umus quoque distinctionem gravitatem que psallentis & iam adstantibus pluri-
mum contulisse feruoris. Nec non exortatio uiri perfecti & conlatio spiritualis. Fre-
quenter Aduberis mas p̄t̄r̄ lacentium erexit affectionem. Semus & iam fructus
seu cari cuius libet interitu. Non minus nos ad plenam compunctionem fuisse sope-
raptatos. Recordatio quoque reponit ac neglegenti ac nrāe. Nonnum quan nobis
salutarem sp̄t̄s inuexe ardorem. Adquē in hunc modum nulli dubium est occa-
siones in numeras nonde esse. quibus per dignitatem reponit som nolentia
nostrarum mentium ualeat excitari.

XXVI

Quem admodum uero uel quibus modis iste compunctionis deintimis animae
concauis preferantur. Non minor id difficultatis est indagare. frequenter
enim per in effabile gaudium & alacritate sp̄t̄ saluberrime compunctionis
fletus emerget. Ita ut & iam in clamores quosdam intollerabilis gaudiu mmen-
sitate prorumpat. & cellam uicini iucunditas cordis & exultationis penetra
magnitudo. Nonnum quan uero tanto silentio mens intra secretum profunde
tacitur in tenebris absconditur ut omnem penitus sonum uocis stupor
subite in lumenationis includat. Omnes quesens actonitis s̄p̄ uel conte-
nent intrinsecus uel emitat. ac desideria sua gemitibus in enarrabilibus
effundat ad dñm. Interdum uero tanta compunctionis abundantia a doloro
suppletur. ut alias eam diligerere. nisi lacrimarum evaporatione non possit.

XXVII

ad similem

Hunc quidem compunctionis affectum. ex parte aliqua. FRMANUS.
mea quoque exiguitas non ignorat. frequenter enim recordatione delictorum memoria
aboratis lacrimis. ita sum hoc ineffabili ut presatus es gaudio uisitante dño uerga-
tus. ut desperare meliorum ueniā non debere. Laetitia ipsius magnitudo de-
lectare. Quo statu rear nihil esse sublimius. si preparatio eius nr̄o subiacet &
arbitrio. Nam non dum quan cupiens me lacrimarum compunctione totis
uiribus excittare. Omnes quoque errores meas adque peccata. ante oculos sta-
tuens. libertatem illam fletuum reuocare non possum. & ita oculimi in modū
cuiusdam durissime silicis preclarauntur. ut nulla prorsus exenūmēris gutta
distillat. deo quantum mihi in illa lacrimarum profusione cum gaudio.

XXVIII

Totum doles quod illam cum uero recuperare non ualeam. ISAAC.
Non omnis lacrimarum profusio. uno effectu uel una uirtute deponitur.
Aliter enim ille emanat fletus qui peccatorum spina cornu compungente

xi

277.